

WOSTYN, Lodewijk, apotheker (Lissewege 13 september 1859 - Tielt 27 juli 1937).

Deed zijn humaniorastudie aan het Tieltse college (1872-'78) met als medeleerlingen : Alfons Cappelle, Jan Craeynest, Alfons Depla, Hendrik Persyn, Victor Roelens, een groepje dat kort na juli 1875 de Blauwvoeterie van Roeselare overnam.

Reeds bij een bezoek van Guido Gezelle voor een voordracht voor het Davidsfonds te Tielt in 1876 bleek door de actie van Cappelle en Wostyn hoe sterk het flamingantisme van de leerlingen geworden was. Overigens werd Lodewijk Wostyn medewerker van de Vlaamsche Vlagge. Hij vergezelde Albrecht Rodenbach van augustus 1876 af met zijn Spelersgilde, die steun kreeg van H. Verriest, A. van Hee en V.D. Lanssen. Met Persyn in Leuven was hij het niet geheel eens met Rodenbach, wiens contacten met Max Rooses en Julius Hoste hem euvel geïdentificeerden. Wostyn heeft zijn leven lang contact gehouden met Aloïs Bruwier. Wostyn was van 1882 af betrokken in de strijd voor de katholieke partij in het arrondissement Tielt, waarvan de politieke bovenlaag tot 1914 Franstalig (soms Vlaamsvoelend) bleef. Hij is de enige geweest die bij de verkiezingen van juni 1884 onbeschroomd een Vlaams standpunt innam en van 1887 af contact had met de groep van De Klauwaert (1887-1900).

Van 1890 af evolueerde Wostyn in de richting van een streng, ultramontaans flamingantisme, waarbij hij voornamelijk de belangen van een aantal plaatselijke katholieke cultuurorganisaties als het Davidsfonds en de missiebeweging rondom Tieltse figuren als mgr. Roelens en mgr. Christiaens behartigde. Hij was de ziel van de Boerenkrijgherdenking in 1898 en van de ontvangstactie van de Zuid-Afrikaanders Louw en Plokhooi in 1902.

Door zijn benoeming tot gemeente-ontvanger in 1904 werd zijn afhankelijkheid van de katholieke partij groter, wat tot uiting kwam in zijn verkiezingsactie in 1912 in felle antiliberaal en antisocialistische bewoordingen en zijn anti-activistische houding tijdens de Eerste Wereldoorlog (hij zat zelfs in 1916 korte tijd gevangen). Toch heeft hij van 1912 tot '25 kapelaan Pr. Moncarey altijd gesteund en na 1918 de flaminganten en nationalist, die het van de Tieltse deken Vandenberghe hard te verduren hadden. In 1925 was hij één van de gewezen leden van de Swighenden Eede (waarschijnlijk lid sedert 1884) die op de Vlaggefeesten gehuldigd werden.

ROMAIN VANLANDSCHOOT